

Sygn. akt I KK 80/19

## POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie D.Ż. skazanego za przestępstwo z art. 157§1 k.k., po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 4 grudnia 2019 r., kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 22 lipca 2019 r., sygn. akt VIII Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt II K (...),  
**na podstawie art. 531§1 k.p.k. w zw. z art. 429§1 k.p.k.**

**p o s t a n o w i ł:**

**pozostawić bez rozpoznania przyjętą kasację jako niedopuszczalną z mocy ustawy.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt II K (...) D.Ż. został skazany za popełnienie przestępstwa określonego w art. 157§1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby dwóch lat, zobowiązując oskarżonego do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby przez składanie informacji co 6 miesięcy, orzekając nadto na rzecz pokrzywdzonego 4.000, 00 zł tytułem zadośćuczynienia.

Wyrok ten został zaskarżony apelacją obrońcy oskarżonego.

Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 22 lipca 2019 r., sygn. akt VIII Ka (...) utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Od tego wyroku kasację na korzyść skazanego wywiódł jego obrońca i zarzucił w niej obrazę przepisów art. 7 k.p.k. w zw. z art. 433§2 k.p.k. przez nierozważenie wszystkich wniosków i zarzutów apelacji i w wadliwy sposób dokonanie oceny zeznań świadka U.Ż. oraz opisu daty powstania urazu dokonanych przez P.O. oraz J.R., obrazę art. 7 k.p.k. w zw. z art. 457§3 k.p.k. przez uznanie w sposób nienależyty, dowolny, że zdarzenie z dnia 10 czerwca 2018 r. nie może być oceniane przez pryzmat obrony koniecznej, obrazę art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. przez przeinaczenie całokształtu okoliczności sprawy i przy ocenie materiału dowodowego zafałszowanie okoliczności stwierdzeniem, że posesja skazanego była nieogrodzona co jest fałszem i mogło sugerować, iż każdy mógł na nią wchodzić, obrazę art. 25§1 i 2 k.k. oraz art. 25§2 a k.k. przez całkowite zaniechanie przeprowadzenia oceny działań M.K. i rażąco błędne przyjęcie, że jego wdarcie się na ogrodzoną posesję skazanego, penetrowanie jej, wybijanie szyb w oknach, grożenie skazanemu i jego rodzinie nie nosiło cech bezprawności i z tego względu działań obronnych skazanego nie można uznać jako uzasadnionych.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroków obu sądów i uniewinnienie skazanego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Rozważając kwestię dopuszczalności wniesionej kasacji należało odwołać się do treści §2 art. 523 k.p.k. i ustanowionego w tym przepisie ograniczenia przedmiotowego wniesienia kasacji przez stronę. Chodzi tu o wyrok skazujący za przestępstwo i tylko na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. W konsekwencji kasacja na korzyść oskarżonego nie przysługuje w wypadku skazania na inną karę niż bezwzględnego pozbawienia wolności, chyba że zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439§1 k.p.k., czego jednak w tej sprawie nie stwierdzono.

Z tych też powodów, mając na uwadze treść przepisów art. 531§1 k.p.k. i art. 429§1 k.p.k. należało postanowić jak na wstępie.

